

# Z oddílové rady SO 11. 11. 2016

Rád bych pár informačními střípky sdělil širší skautské obci, o čem byla mimo jiné řeč na zasedání Oddílové rady Svojsíkova oddílu 11. 11. 2016 ve Skautském institutu. Úplný obsah jednání je v zápise OR SO z onoho dne.

Přiznám se, že obdivuji sestry rádkyně a bratry rádce, neváhající cestovat i docela z daleka naší vlasti, nikdo z nás není mladice či mladík. Někteří byli omluveni.

Průběh porad byl tradiční, ses. **vůdkyně** po přivítání přítomných nezapomněla poblahopřát byvším i budoucím narozeninovým oslavencům – a bylo jich dost.

Výrazným bodem ještě před zahájením vlastního programu byla návštěva ses. **Mari Mánkové**, jež nás seznámila s pozoruhodným projektem Skautského institutu. Oni totiž shromáždili **700 jmen padlých či zahynuvších skautek a skautů za 2. světové války** a chtěli by získat další údaje a podrobnosti. Prosí o spolupráci. Je to silná výzva pro skautský národ jít a pátrat po stopách oněch obětí. Zejména my, staří, kteří už hodně pamatujeme, můžeme na střediscích naší skautské mládeži být nápomocni při nejmenším radou, ale i zkušenostmi. Vše lze nalézt na stránkách [www.hrdinovevalky.cz](http://www.hrdinovevalky.cz), dotazy lze směřovat na [hrdinove@skautskyinstitut.cz](mailto:hrdinove@skautskyinstitut.cz) nebo přímo na koordinátorku [mari.mankova@skautskyinstitut.cz](mailto:mari.mankova@skautskyinstitut.cz).

Byl jsem pochopitelně zvědav a zalovil jsem na zmíněném webu. Byl jsem doslova fascinován a dojat tím obrovitým souborem fotografií s různě uvedenými daty. Nedalo mi to a v abecedním pořadí jsem je všechny prošel od A až po Žet. Je to pozoruhodný počín, který by neměl být oslyšen.

Ses. **Hanka** nevynechala zamyšlení a zvolila úvahu o odpuštění (viz příloha) a představila nového hospodáře – nelehkého úkolu se po Mílovi Moravcovi ujal br. **Akim – Kamil Budera** z Prahy, někdejší vůdce PLŠ. A. B. Svojsíka.

Členové OR SO obdrželi návrh nového **Statutu SO** se změnami, jež byly schváleny na poslední členské schůzi. Návrh bude předán náčelnictvu ke schválení zároveň se žádostí o vymezení postavení SO v Junáku a o to, aby SO byl na sněmu zastupován delegáty řádnými v počtu, jak je stanoveno pro ostatní členy Junáka.

Na nastávající junácký sněm byli vybráni členové SO i budou-li účastni jako hosté.

Na br. **Kamzík**a se s důvěrou obracíme, aby napsal do předsněmovní diskuse názor SO na postavení dospělých v Junáku.

Zastupovat SO v náčelnictvu **KD** je ochoten br. **Bongo – MVDr. Jiří Ládr**, OR SO jej bude do Rady NKD jmenovat.

Po zprávách z družin jsme se společně vyfotografovali.



# ODPUŠTĚNÍ

(z „pokladů“ příruček anglických skautek přeložil bratr V. Jech)

**ODPUSTIT ZNAMENÁ PŘIJMOUT ODPUŠTĚNÍ; PŘIJMOUT ODPUŠTĚNÍ ZNAMENÁ ZÍSKAT NÁVRAT DO ŽIVOTA.**

(Křesťanské pojetí)

C.E. Simcox: „Žít podle vyznání“

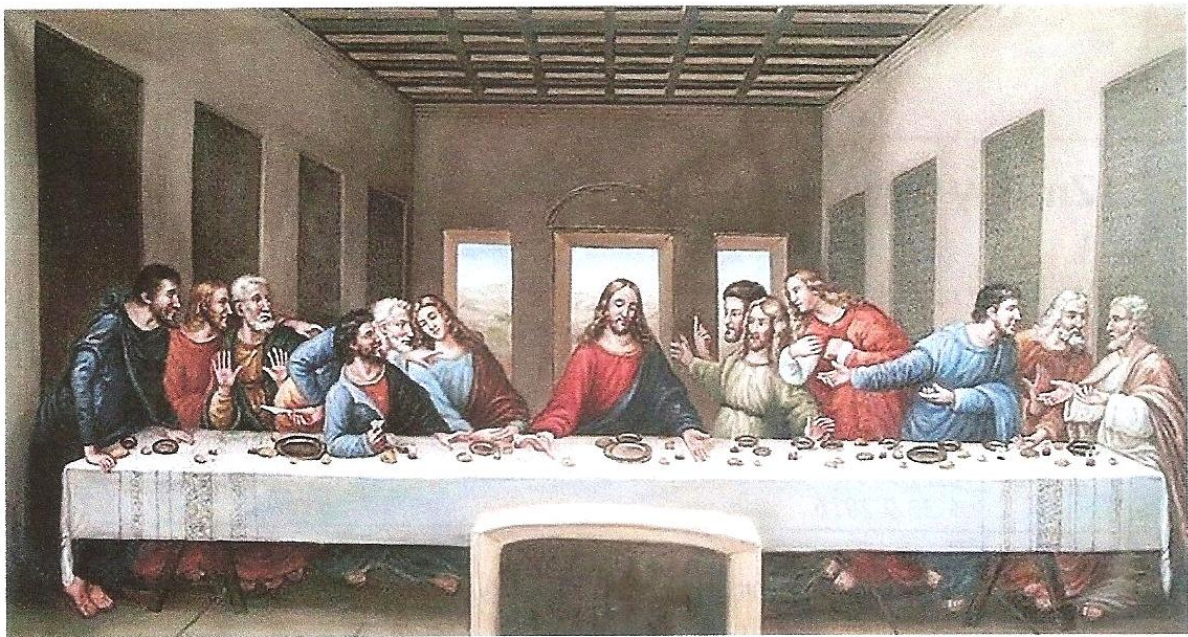
Jedno vyprávění uvádí, že když Leonardo La Vinci pracoval na obraze „Poslední večeře“, dostal se do trpké roztržky s jedním mužem.

Jeho popuzení v něm vyvolalo stav, ve kterém nebyl schopen odpustit, a to bylo právě v době, kdy začal malovat Ježíšovu tvář.

Nemohl pokračovat ve své práci....

Chyběla mu síla až do chvíle, kdy pochopil, že musí nalézt svého protivníka, požádat jej o odpuštění a nabídnout mu to svoje.

Udělal to, a pak namaloval Kristovu tvář.



„Poslední večeře“ je nástěnná malba z 15. století, nacházející se v milánském kostele Santa Maria delle Grazie. Da Vinci malbu vytvořil pro své patrony Ludovica Sforza a Beatrici d'Este. Zachycuje na ní Ježíše a jeho dvanáct apoštolů při poslední večeři. Z hlediska techniky malby se jedná o fresku, která byla v renesanci často používána. Na díle můžeme vidět čtyři skupinky po třech apoštolech, kteří jsou nahnuti k sobě a debatují o zprávě, kterou jim právě Kristus pověděl, a to, že ho jeden z nich zradil. Jediný Jidáš je v záklonu a couvá, protože mu je jasné, že se Ježíš dozvěděl o jeho zradě.